

VLAAMSE RAAD

ZITTING 19851986

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

21 JANUARI 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	1
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	2
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	2
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu .	3
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	8
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	10
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	11
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	14
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu .	14
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	17

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 1
van 16 december 1985
van de heer J. ANSOMS

R VA Job-infobeurzen — Tewerkstellingsresultaten en werking

Enkele jaren geleden werden er al eens job-infobeurzen georganiseerd door de RVA in samenwerking met andere organismen, zoals de Kamers van Koophandel.

Blijkens het antwoord van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve op vraag 5 1, gesteld op 11 juni 1982 bleek dat er op anderhalf jaar 5 van deze beurzen werden ingericht, waarbij op een totaal van 5.863 vacatures, er 1.149 aanwervingen gebeurden.

De laatste tijd is het echter wel stil rond de initiatieven, die hierboven geschetst werden. Daarom vernam ik graag van de heer Voorzitter een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden zulke job-infobeurzen nog steeds ingericht?
2. Zo ja, welke resultaten, qua tewerkstelling, kunnen dan sinds 1983 worden voorgelegd?
3. Zo neen, welke zijn dan de redenen waarom men verder afziet van de inrichting van deze initiatieven?

Antwoord

Rekening houdend met het standpunt dat de Vlaamse Werkgroep van het Beheerscomité van de RVA, waarin de sociale gesprekspartners zitting hebben, in mei 1982 heeft ingenomen worden op dit ogenblik geen job-infobeurzen meer georganiseerd.

De ervaring heeft immers aangetoond dat, ondanks de plaatsingen die op deze beurzen werden gerealiseerd, voor vele werkzoekenden deze beurzen onvermijdelijk opnieuw een massale ontgoochelende ervaring waren.

Het lijkt veeleer aangewezen de nieuwe mogelijkheden die door de geïnformatiseerde arbeidsbemiddeling worden geboden aan te wenden om het vertrouwen van de ondernemingen in de openbare arbeidsbemiddeling te vergroten. Uit herhaalde contacten met het bedrijfsleven is gebleken dat ter zake het jongste jaar een duidelijke kentering is waar te nemen.

Vraag nr. 2
van 16 december 1985
van de heer J. ANSOMS

Arbeidsbemiddeling via SIMONA-project — Stand van zaken in Vlaanderen

In de loop van de vorige legislatuur werd in de arbeidsbemiddeling het Simona-project goedgekeurd en gerealiseerd.

Graag vernam ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een antwoord op de volgende vragen.

1. Gebeurt nu in Vlaanderen heel de arbeidsbemiddeling via Simona?
2. Zoniet, dan bekwam ik graag het aandeel van Simona in het totale pakket van de arbeidsbemiddeling.
3. Hoeveel bemiddelingen hadden een positief resultaat? Indien er nog bemiddeling gebeurt buiten het Simona-project om, dan bekwam ik graag apart het positieve aandeel van Simona.

Antwoord

Op dit ogenblik zijn alle permanente vestigingen van de bemiddelingsdiensten in Vlaanderen op het Simona-systeem aangesloten en gebeurt de arbeidsbemiddeling in Vlaanderen nu volledig via dit geïnformatiseerd systeem.

Van januari 1985 tot en met november 1985 werden in Vlaanderen 99.984 werkaanbiedingen door de RVA ontvangen. Tijdens dezelfde periode werden 71.385 plaatsingen gerealiseerd of 71,4%. De aandacht van het geachte lid wordt er echter op gevestigd dat het aantal gerealiseerde plaatsingen ongetwijfeld nog is onderschat. Ten eerste laten heel wat ondernemingen na aan de Rijksdienst mede te delen dat zij tot de aanwerving van een ingeschreven werkzoekende zijn overgegaan. Zelfs in de gevallen waar dit wel gebeurt, verloopt er een aanzienlijke periode vóór de arbeidsbemiddeling daarover wordt geïnformeerd. Veel belangrijker dan deze statistische gegevens is evenwel het feit dat uit contacten met het bedrijfsleven blijkt dat het vertrouwen in de openbare arbeidsbemiddeling reeds sterk toeneemt.

Vraag nr. 12
van 15 januari 1986
van de heer O. VAN OOTEGHEM

„Eeuwigdurende” leningen Vlaamse Regering aan bedrijven — Stand van zaken

Op een persconferentie deelde de Voorzitter van de Vlaamse Regering mee dat de Vlaamse bedrijven in 1985 104,5 miljard investeerden met overheidssteun.

Indien de inlichtingen, waarover ik beschik, juist zijn, zouden er o.m. via de NMKN, leningen worden toegestaan zonder beperking van duur. Het zou dus in feite „eeuwigdurende” leningen betreffen, tegen verminderde intrest, waarvan de hoofdsom vaak niet kan worden terugbetaald.

Mag ik de Voorzitter van de Vlaamse Regering verzoeken mij volgende informatie te willen verstrekken?

1. Worden er in het Vlaamse Gewest leningen zonder beperking van duur toegestaan?
2. Zijn de Belgische Staat, het Vlaamse Gewest of de openbare kredietinstellingen rechtstreeks of onrechtstreeks bij dergelijke leningen betrokken?
3. Indien het antwoord op de tweede vraag positief is, zou de geachte Voorzitter mij tot dank verplichten door informatie over de gronden van dergelijke leningen, hun aantal, het bedrag, de terugbetalingen en de verliezen, hun concurrentievervalsend- en hun tewerkstellingseffect?

Antwoord

Aan het geachte lid kunnen de volgende antwoorden worden verstrekt.

1. Er worden door het Vlaamse Gewest geen leningen toegekend zonder beperking van duur.
2. Er kan geen antwoord verleend worden op dergelijke vraag inzake de eventuele betrokkenheid van de Belgische Staat of van openbare kredietinstellingen. Voor wat het Vlaamse Gewest aangaat kan bevestigd worden dat het bij dergelijke lening niet betrokken is.
3. De derde vraag is dus zonder voorwerp.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 1
van 17 december 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Alarmeringssysteem alleenstaande bejaarden en gehandicapten — Toekenningsvoorwaarden

Het experiment voor de uitbouw van een alarmeringssysteem voor alleenstaande bejaarden en gehandicapten krijgt stilaan vorm. Aangezien voor dit experiment slechts 50 oproepapparaten werden aangekocht, is het volkomen normaal dat er beperkende voorwaarden worden opgelegd voor het bekomen van een dergelijk systeem.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wie stelde de voorwaarden ten aanzien van de aanvragers op en welke normen of criteria werden hierbij gehanteerd?
2. Wie bepaalt of de aanvragers, al dan niet, in aanmerking komen voor een alarmeringssysteem?
3. Welk nut heeft de Denham-Jefferystest bij de beoordeling of een aanvrager, al dan niet, in aanmerking komt?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de door hem gestelde vragen.

Vooreerst dient opgemerkt dat het aantal oproepapparaten die voor het beoogde experiment werden aangekocht, werd opgevoerd van 50 naar 95 eenheden.

1. De voorwaarden die werden gesteld tot het ter beschikking krijgen van dergelijk apparaat werden door mijn diensten bepaald in overleg met personen die blijk geven van hun bijzondere bekendheid in aangelegenheden die de derde leeftijd betreffen.
2. De administratie onderzoekt de aanvragen en van zodra aan de gestelde voorwaarden is voldaan wordt aan de NV Tele-Protection opdracht gegeven over te gaan tot het plaatsen van de oproepapparaten, voor zover de voorraad strekt.
3. Ten einde een efficiënt gebruik van deze apparaten te garanderen, hebben de personen onder 1 vermeld, gepleit voor het afleggen door de belanghebbenden van de Denham-Jefferystest, waar ten minste een score van 6/10 moet behaald worden.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 16 december 1985
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Verkoop van sociale woningen — Toegepast BTW-tarief en eventuele overgangsregeling

De Nationale Landmaatschappij en haar Gewestelijke Maatschappijen hebben sociale woningen in opbouw voor verkoop die rond 30 april 1986 zullen voltooid zijn.

Sommige verkoopsovereenkomsten voor deze woningen worden einde 1985 en andere begin 1986 afgesloten. De verkoopakten worden echter na 30 april 1986 door de gekozen notaris verleden.

Sommige kandidaat-kopers zullen niet overgaan tot het aankopen van een sociale woning zo het BTW-tarief zou worden verhoogd. Ze wensen te worden ingelicht omtrent het BTW-tarief dat zal worden aangerekend.

Graag zou ik dan ook van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Mag het BTW-tarief van 6% toegepast worden gezien de betreffende woningen vóór 30 april 1986 verkocht zijn, terwijl weliswaar de verkoopakten tegen die datum nog niet zullen zijn verleden, en gezien daarenboven de woningen ook zullen voltooid zijn vóór 30 april 1986 of sommige toch bijna zullen voltooid zijn?
2. Kunnen er overgangsmaatregelen worden genomen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de toepassing van het BTW-tarief en het nemen van

gebeurlijk ke overgangsmaatregelen ter zake niet tot mijn bevoegdheid behoren.

De kwestieuze materie werd niet geregionaliseerd, zodat deze vraag dient te worden gericht tot de nationale Regering.

Vraag nr. 2
van 6 januari 1986
van de heer M. DIDDEN

Vlaams sociaal huisvestingsbeleid — Stand van zaken

Enige tijd geleden werd er door de Vlaamse Raad een decreet goedgekeurd met het oog op een verruiming van de middelen voor de sociale huisvesting door inschakeling van institutionele beleggers.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke beslissingen werden er ingevolge dit decreet reeds door de institutionele beleggers genomen?
2. Welke zijn de vooruitzichten voor 1986 met betrekking tot de financiële middelen die voor de sociale huisvesting in Vlaanderen ter beschikking worden gesteld?

Mag ik tevens vragen om de provinciale opdeling van deze middelen te vermelden?

3. Welke middelen werden in 1985 ter beschikking gesteld voor de sociale huisvesting in Vlaanderen en welke is de provinciale opdeling van deze middelen?
4. Het is u wellicht bekend dat in sommige streken, waaronder Limburg, een grotere behoefte bestaat aan sociale huisvesting ingevolge het verschil in de demografische opbouw van de bevolking.

Kan u mij meedelen welke maatregelen vooropgesteld worden om aan deze gedifferentieerde behoefte tegemoet te komen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Uit de informatie waarover ik beschik blijkt dat er nog geen enkel contract met zgn. „institutionele beleggers” werd afgesloten. Sommige voorstellen waren in onderzoek, maar zullen m.i. dienen herzien inzonderheid in het licht van de inmiddels gedaalde rentevoeten.
2. Inzake de begroting 1986 werd nog geen beslissing getroffen door de Vlaamse Executieve. Dit wordt evenwel voorzien voor het lopende kwartaal.
3. Ik heb mijn administratie gevraagd mij ter zake alle mogelijke gegevens te bezorgen. Van zodra deze in mijn bezit zijn zal ik niet nalaten ze rechtstreeks aan het geachte lid over te maken. Inmiddels kan ik nu reeds de hiernavolgende cijfergegevens mededelen, voor wat betreft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Investerings van de 3 laatste jaren per Provincie
(in mln)

	Provincie Antwerpen	Provincie Brabant	Provincie West-Vlaanderen	Provincie Oost-Vlaanderen	Provincie Limburg	Vlaams Gewest
1985	597,5	347,3	382,8	302,0	370,4	2.000,0
1984	617,1	228,9	722,8	605,4	715,9	2.890,1
1983	528,3	446,4	1.044,6	758,7	622,3	3.400,2
3 laatste jaren	1.742,9	1.022,6	2.150,2	1.666,1	1.708,6	8.290,3

4. Het Regeerakkoord voor de Vlaamse Executieve bepaalt dat de Vlaamse Regering prioritaire aandacht zal besteden inzonderheid aan de subregio's met bijzondere huisvestingsbehoeften.

Mijn beleidsopties zullen in dit licht uitgewerkt worden, tevens rekening houdend met de mogelijkheden tot „inbreiding” (o.m. renovatie), de leegstand, de reële vraag, (en de demografische evolutie), de inkomensverdeling en de ouderdom van het woonpatrimonium.

J. LENSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 4
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Benoemingen bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Samenstelling personeelskader

In de vorige Vlaamse Executieve werd een besluit goedgekeurd tot opsplitsing van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in twee compleet aparte delen. Deze opsplitsing is niet gebeurd volgens de voorwaarden van de Raad van State en mist dus elke wettelijke grond. Bovendien werd een vijfde buitendienst opgericht zonder dat de algemene vergadering daartoe reglementair werd samengeroepen. Daarnaast werd het besluit rond het nieuwe personeelskader genomen zonder de wettelijk verplichte adviezen van de directieraad en de syndicale Raad voor Advies. Evenmin werd het akkoord gevraagd van Openbaar Ambt.

Deze vraag werd reeds op 20 juni 1985 (vraag nr. 325) gesteld, maar werd na een nietszeggend voorlopig antwoord, niet beantwoord.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel nieuwe functies van niveau 1, 2, 3 en 4 worden door het nieuwe personeelskader gecreëerd?
2. Hoeveel functies van de verschillende niveaus zijn er nu voorzien op het hoofdbestuur in Aalst en op de buitendienst in Gent?

Hoeveel personeelsleden werken er momenteel op deze twee diensten?

Hoeveel personeelsleden op deze twee diensten zijn gedomicilieerd in het arrondissement Dendermonde?

3. Werden in de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij DAC, BTK-ers, tewerkgestelde werklozen, ... opgenomen? Hoeveel werden er per categorie en per niveau opgesplitst, opgenomen?
4. Wanneer werden deze mensen tewerkgesteld?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid beweert, houdt het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1985, tot splitsing van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in twee afdelingen, wel degelijk rekening met de opmerkingen ter zake in het advies van de Raad van State.

Omtrent de oprichting van een vijfde buitendienst, heeft de Algemene Vergadering van de VWZ in zitting van 27 november 1984 beslist de statuten in die zin aan te vullen. De procedure tot aanvulling van de statuten, die vastgesteld is in het koninklijk besluit van 17 april 1985 tot vaststelling van de statuten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, werd derhalve gevolgd.

1. In de nieuwe personeelsformatie van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij worden er 19 bij komende betrekkingen van niveau 1, 27 bijkomende betrekkingen van niveau 2, 69 bijkomende betrekkingen van niveau 3 en 68 bijkomende betrekkingen van niveau 4 opgericht.
2. Bij het hoofdbestuur van de VWZ te Aalst zijn er thans per niveau het volgende aantal betrekkingen voorzien :

niveau 1 :	15
niveau 2 :	18
niveau 3 :	6
niveau 4 :	5.

Aangezien de huidige personeelsformatie niet per buitendienst is opgesplitst, doch gemeenschappelijk is voor alle buitendiensten, is het mij niet mogelijk deze gegevens voor de buitendienst Gent mede te delen.

Thans zijn er bij het hoofdbestuur en bij de buitendienst Gent 65 vaste ambtenaren tewerkgesteld.

Gelet op de inplanting van het hoofdbestuur en de buitendienst Gent, is het uiteraard vanzelfsprekend dat het merendeel van deze ambtenaren woonachtig is in de omgeving van Aalst, Dendermonde of Gent.

3. Bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zijn er geen personen tewerkgesteld in DAC of BTK-stelsel.

Evenmin zijn er tewerkgestelde werklozen in dienst.

Vraag nr. 5
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Stankhinder te Lochristi — Toezicht op gebruik van alternatieve brandstoffen in glastuinbouw

Sinds enkele maanden wordt Lochristi geteisterd door stankhinder. De luchtverontreiniging wordt vooral veroorzaakt door tuinbouwbedrijven, die steeds meer gebruik maken van goedkopere „alternatieve brandstoffen”, meestal vervuilde olie, of zelfs industriële afvalstoffen.

Recente onderzoeken van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie wijzen uit dat de bestaande luchtverontreinigingsnormen worden overschreden, zodat de omwonenden aan concentraties worden blootgesteld die schadelijk zijn voor hun gezondheid.

Deze vraag werd op 18 juni 1985 (vraag nr. 3 15) reeds gesteld, maar een antwoord werd echter niet gegeven.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaat er controle op het gebruik van zogenaamde „ alternatieve brandstoffen” door tuinbouwers? Als deze controle bestaat, door wie of welke instantie wordt ze uitgevoerd? Worden dan de gebruikte brandstoffen zelf of de emissie na verbranding gecontroleerd? Hoeveel dergelijke controles werden in 1984 uitgevoerd?
2. Wordt door de Minister gewerkt aan een definitieve oplossing van dit probleem?
 Zo ja, welke oplossing wordt dan onderzocht?
3. Heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie gelijkaardige onderzoeken uitgevoerd in andere tuinbouwcentra?

Welke resultaten werden daar opgetekend?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het toezicht op het gebruik van alternatieve brandstoffen in de glastuinbouw uitgeoefend wordt door de Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij (OVAM), voor zover het om afvalstoffen gaat, en door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) die o.m. bevoegd is inzake het toezicht op en de toepassing van de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd in het kader van de wet van 24 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

In het geval de door glastuinbouwers gebruikte alternatieve brandstoffen kunnen worden gelijkgesteld met afvalstoffen, zijn zij er toe gehouden een vergunning aan te vragen op grond van artikel 25 en volgen de van het afvalstoffendecreet. Via het in het kader van het onderzoek van de aanvraag uit te brengen advies, kunnen de adviesverlenende instanties, waaronder OVAM en AROL, aan de bevoegde overheid voorstellen de vergunning te weigeren of toe te staan onder bepaalde voorwaarden.

Door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie werd een onderzoek verricht inzake de mogelijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid en het leefmilieu.

Daartoe werden te Lochristi metingen uitgevoerd in de onmiddellijke omgeving van enkele tuinbouwbedrijven. Deze controle geschiedde dan uiteraard op de zich reeds verspreidende rookgassen met dewelke de buurtbewoners en de omgeving in aanraking komen.

In 1984 werden dergelijke controles uitgevoerd op 6, 7, 14, 15 en 16 maart.

Er werden geen gelijkaardige studies uitgevoerd in de omgeving van andere tuinbouwcentra.

Vraag nr. 8
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

EEG-Richtlijn 85.337 — Toepassing inzake MER

Op de schriftelijke vraag nr. 353 van Johan De Mol (zitting 1984-1985 2 augustus 1985) stelde u dat artikel 7 van de EEG-Richtlijn 85.337 ook van toepassing moet zijn voor de gewesten van eenzelfde Lid-Staat. U stelde tevens dat „een praktische regeling ter zake kan door overleg tussen de Gewesten worden op punt gesteld”. U meende ook dat men niet kan stellen dat een gewest over een ander gewest een MER eist.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe en door wie zal dit overleg op gang gebracht worden?
2. In vraag nr. 353 (zitting 1984-1985) werd ook geïnformeerd naar de mogelijkheid dat het ene gewest een MER eist van het andere gewest (artikel 107quater GW). Volgens uw interpretatie zou geen MER kunnen geëist worden van het andere gewest. Deze stelling wordt niet gedeeld door de vroegere Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu. Deze stelt dat „alle burgers die een weerslag kunnen ondervinden van een bepaald project en alle overheden, die omwille van hun verantwoordelijkheid op milieugebied, kunnen betrokken zijn bij een project, moeten geïnformeerd en geraadpleegd worden”. De Staatssecretaris stelt in zijn antwoord op vraag nr. 259 van 9 augustus 1985: „Dit principe is algemeen. De verplichting wordt niet opgeheven omwille van het bestaan van grenzen. Bij de invoering van de richtlijn in het Belgisch recht, zal men er moeten zorg voor dragen dat dit principe wordt geëerbiedigd...”.

Het is duidelijk dat de Staatssecretaris meent dat de MER ook een middel is om geïnformeerd en geraadpleegd te worden; zoals dit geldt voor alle burgers, geldt dit ook voor uw overheidsinstanties.

Meent u niet dat u uw stellingname ter zake moet herzien?

3. Wanneer voorziet u een overleg met de nationale en Gemeenschapsministers, die bepaalde aspecten van een MER onder hun bevoegdheid hebben?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat het bedoelde overleg over de uitvoering van de richtlijn van 27 juni 1985 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten eerstdaags zal plaatshebben.

De modaliteiten van dergelijk overleg worden uitgewerkt.

Teneinde geen misverstand te laten ontstaan over de toepassing en de uitvoering van deze richtlijn, dient vastgesteld dat elke Lid-Staat, zelf oordeelt welke projecten hij aan de milieu-effectbeoordeling onderwerpt mits inachtnaam van de desbetreffende voorschriften, vermeld in artikel 4 van de richtlijnen.

De informatie aan andere Lid-Statens en Gewesten over projecten, die in het Vlaamse Gewest aan een milieu-effectbeoordeling worden onderworpen, zal gebeuren overeenkomstig artikel 7 van de richtlijn.

Vraag nr. 9
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

OVAM — Benoemingen en personeelskader

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel functies van niveau 1, 2, 3 en 4 werden binnen het personeelskader van OVAM gecreëerd?
2. Hoeveel personeelsleden van elk niveau zijn gedomiciëerd in het arrondissement Dendermonde?
3. Werden bij OVAM DAC-ers, BTK-ers, tewerkgestelde werklozen opgenomen? Hoeveel werden er per categorie en per niveau opgesplitst, opgenomen? Hoeveel van deze personeelsleden wonen in het arrondissement Dendermonde?
4. Wanneer werden deze mensen bij OVAM tewerkgesteld?
5. Is het juist dat een betrekking van ingenieur reeds gedurende maanden gevraagd wordt door OVAM? Waarom wordt deze betrekking niet opgenomen?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 werd een beperkte wijziging aan de initiële personeelsformatie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest aangebracht.

In niveau 1 werden 3 bijkomende betrekkingen van industrieel ingenieur opgericht. Deze wijziging was noodzakelijk, ten einde de ambtenaren die de assimilatie van hun diploma van technisch ingenieur tot dat van industrieel ingenieur hadden bekomen, krachtens de reglementaire bepalingen ter zake, tot de graad van industrieel ingenieur te kunnen benoemen.

Met het oog op de versterking van de dienst Toezicht en Vergunningen, werden er 7 betrekkingen van geïnduceerde in de milieuzorg opgericht in niveau 2.

In niveau 4 werd 1 betrekking van autobestuurder voorzien, ter vervanging van 1 betrekking van autobestuurder-mecanicen.

Er dient te worden opgemerkt dat de oprichting van deze 11 nieuwe functies volledig wordt gecompenseerd door de afschaffing van 11 betrekkingen waarvoor er geen titularis in dienst was.

Bij de OVAM zijn er 36 functies voor tewerkgestelde werklozen voorzien, waarvan er 21 tot niveau 1 behoren, 8 ingedeeld zijn in niveau 2, 4 tot niveau 3 behoren en 3 ingedeeld zijn in niveau 4.

Het is mij niet bekend dat de OVAM reeds gedurende maanden om de aanwerving van een ingenieur verzoekt.

Vraag nr. 11
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Rumst — Uitbreiding van een chemisch bedrijf

Een chemisch ontsmettingsbedrijf uit Duffel wenst een nieuw bedrijf te openen te Rumst, in de nabijheid van een woonzone. In het bedrijf zouden tal van chemische stoffen worden gebruikt en opgeslagen die een ernstig gevaar vormen voor de volksgezondheid.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werden voor deze vestiging reeds de nodige vergunningen aangevraagd en/of toegestaan?
2. Kan een dergelijk bedrijf in een bewoonde omgeving gevestigd worden als duidelijk is dat de omliggende woningen in een gevaarzone terecht zullen komen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat voor de exploitatie van bedoeld bedrijf bij de bevoegde overheid een vergunning werd aangevraagd.

Deze overheid is de Bestendige Deputatie van de provinciale raad van Antwerpen, die in eerste aanleg autonoom uitspraak zal doen.

Voor het nemen van een beslissing zal advies gevraagd worden aan het Bestuur voor Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Bij zijn advies zal dit bestuur rekening houden met plaatselijke stedenbouwkundige gegevens en met de risicofactoren, die de gevraagde exploitatie kenmerken.

Vraag nr. 12
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Decreet van 28 juni 1985 betreffende demilieuvergunning — Uitvoeringsbesluiten artt. 3 en 4

Het milieuvergunningsdecreet werd op 28 juni 1985 door de Vlaamse Raad goedgekeurd. Volgens sommigen gebeurde dit overhaast en zonder dat een advies over dit decreet bij de Raad van State werd ingewonnen.

Het decreet betreffende de milieuvergunning werd door verschillende leden van de Vlaamse Raad een volmachtendecreet genoemd. Daarmee werd verwezen naar de vele artikelen waarvoor de Vlaamse Executieve voor de verdere „uitwerking” moest zorgen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Volgens art. 3 worden de inrichtingen die hinderlijk worden geacht voor de mens en het leefmilieu ingedeeld in drie klassen. De Vlaamse Executieve zal de lijst en de klassen van die inrichtingen vaststellen? Wanneer zal deze lijst en klassenindeling via een uitvoeringsbesluit worden bekendgemaakt?
2. Op welke gronden, technische voorwaarden, zal deze indeling gebeuren, rekening houdend met het feit dat art. 3 bepaalt dat dit afhankelijk is van de aard en de belangrijkheid van de daaraan verbonden milieueffecten?
3. Momenteel beschikt men over een decreet dat nog niet kan toegepast worden door het ontbreken van uitvoeringsbesluiten. Ten aanzien van de rechtszekerheid kunnen zich problemen stellen omdat men zich kan beroepen ofwel op de nieuwe procedure van dit decreet ofwel op de vroegere uitvoeringsbesluiten.
Hoe zal men tijdens deze periode — die nu reeds 6 maanden aansleept — de rechtszekerheid verzekeren?
4. Volgens artikel 4 mag niemand zonder dit vooraf te melden een inrichting die behoort tot de derde klasse exploiteren of veranderen. In het tweede lid van art. 4, § 2 wordt gesteld dat de Vlaamse Executieve de wijze waarop de melding dient te geschieden, bepaalt. Wanneer voorziet u de publicatie van dit uitvoeringsbesluit en wat zal onder de melding worden begrepen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen verwijs ik het geachte lid naar de bespreking op 28 juni 1985 van het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning in de Vlaamse Raad.

Daar het geachte lid bij de hoofdelijke stemming aanwezig was, neem ik aan dat hij kennis heeft van de adviezen van de Raad van State die over het kwes-, tieuze ontwerp van decreet uitgebracht werden.

Een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve ter uitvoering van het milieuvergunningsdecreet werd

inmiddels uitgewerkt en voor advies aan de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu voorgelegd.

In dit voorontwerp van besluit zijn onder andere de indeling van de inrichtingen in klassen en de regeling van de meldingsplicht opgenomen.

Bij de indeling van de inrichtingen in klassen werd uitgegaan van de indelingslijst van de nog geldende reglementering vervat in hoofdstuk II van titel 1 van het ARAB en van de richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten en inzake de milieu-effectrapportering.

Wat de actuele toestand betreft, is in artikel 43 van het decreet voorzien dat de vergunningsaanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding van het decreet afgehandeld worden volgens de thans geldende procedure.

In het hiervoor vermelde uitvoeringsbesluit zal de inwerkingtreding van het decreet bepaald worden.

Vraag nr. 17
van 23 december 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Cadmiumvervuiling in Noord-Limburg — Maatregelen

Cadmium is een uiterst giftig metaal dat ernstige ziekteverschijnselen kan veroorzaken. De cadmiumvervuiling in Noord-Limburg rond Métallurgie Overpelt werd grondig onderzocht. De bevolking werd hierover ingelicht en kreeg de nodige en noodzakelijke richtlijnen.

De Vereniging voor Ecologische Leef- en Teeltwijze (VELT) bracht aan het licht dat er zich rond Métallurgie Hoboken gelijkwaardige milieuproblemen stelden.

De cadmiumvervuiling zou in de gemeenten Kruibeke, Bazel, Rupelmonde, Hemiksem, Schelle, Burcht en Zwijndrecht zeker even groot zijn als in Limburg.

De bevolking werd nog niet gewaarschuwd en maakt zich zorgen over dit milieuprobleem.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke onderzoeken werden er reeds ingesteld door uw diensten naar de cadmiumvervuiling rond Métallurgie Hoboken?
2. Worden er, naar aanleiding van het rapport van VELT, nieuwe onderzoeken in het vooruitzicht gesteld?
3. Zal de bevolking ingelicht worden over deze cadmiumvervuiling zodat er preventieve maatregelen kunnen getroffen worden? Zo ja, wanneer en op welke manier?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierbij het antwoord op zijn concrete vragen te vinden.

1. Zoals voor lood en enkele andere parameters, wordt insgelijks voor cadmium de toestand in de omgeving van Hoboken bestendig opgevolgd via luchtverontreinigingsmetingen en analyse van bodem en planten. In feite maakt dit onderzoek deel uit van gewestelijk opgevatte meetnetten, die in en om de probleemgebieden een verdichting van de controlepunten hebben.

Deze meetnetten, die zoals hoger aangehaald tevens het onderzoek van de cadmiumverontreiniging in het Hobokense omvatten, richten zich meer in het bijzonder op de studie van:

1. de luchtkwaliteit of gehalten aan zware metalen in de omgevingslucht;
2. de atmosferische uitval van zware metalen — ook aangeduid als neerslagkruikenmeetnet ;
3. de weerslag van beide voormelde vormen van luchtverontreiniging met zware metalen op de vervuilingstoestand van de bodem en gewassen.

Hierbij is het onderzoek van de verontreiniging van bodem en planten aanvankelijk in 1980 gestart als een beperkte inventarisatie en nadien uitgediept tot een permanente opdracht aan het Instituut voor Scheikundig Onderzoek (ISO), Museumlaan 5, 1980 Tervuren. Deze contractuele opdracht is thans gekend onder de naam van „Permanent biologisch meetnet”.

Anderzijds houden de metingen van de gehalten aan zware metalen in de omgevingslucht verband met de controle over de naleving van de grenswaarden van de luchtkwaliteit voor lood, zoals vastgesteld in het koninklijk besluit van 28 augustus 1981, tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 mei 1978, tot vaststelling van de toegelaten grenswaarden voor de concentratie van lood in de lucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken, alsook in het algemeen geldend KB van 3 augustus 1984, betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood.

Zowel de uitbating van dit controlemeetnet van de luchtkwaliteit te Hoboken als van het neerslagkruikenmeetnet geschiedt onder de leiding van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE), Juliette Weytmanstraat 14. 1050 Brussel.

De resultaten en conclusies van de luchtverontreinigingsmetingen en van het onderzoek van de verontreiniging van bodems en planten in het Hobokense, worden gevat weergegeven in trimester- en jaarrapporten van de Technische Werkgroep Hoboken. Waar nodig werd deze informatie aangevuld met lokaal onderzoek, zoals van de luchtverontreiniging met cadmium te Hemiksem en van de verontreiniging van bodem en planten te Burcht en Kruibeke, waarvan resultaten telkens in aparte rapporten zijn vastgelegd.

Aan de totstandkoming van deze aanvullende rapporten, hadden naast het IHE en het ISO tevens de volgende laboratoria een inbreng:

- het Centrum voor Lucht en Waterverontreiniging, afhankelijk van de Stad Antwerpen;

- de Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu, van de provincie Oost-Vlaanderen.
2. Gelet op de huidige budgettaire toestand, komt het er momenteel op aan de huidige meetnetten in stand te houden als wel nieuwe onderzoekingen in het vooruitzicht te stellen.
 3. In tegenstelling tot Hoboken, is de vervuiling met cadmium in Noord-Limburg thans vrijwel beperkt tot de bodem. Hier is het in principe mogelijk om aan de hand van bodem-technische maatregelen, aangevuld met een aangepaste keuze van de te verbouwen groenten, het risico voor **gezondheidsschade** fors te beperken.

Algemeen wordt immers aangenomen dat de opname van cadmium via het voedsel verreweg de belangrijkste route van blootstelling voor de mens is.

In Hoboken is de situatie echter nog complexer van aard, daar er vermoedelijk nog een bijdrage is aan cadmiumvervuiling langs de lucht. Bij gelegenheid van de gedeeltelijke vernieuwing van de exploitatievergunning van een bedrijf met vermoedelijk belangrijke emissiebronnen, zal het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu aan de vergunningverlenende overheid voorstellen om een permanent saneringsprogramma in de **exploitatievoorwaarden** op te nemen.

Wat de gezondheid van de omwonenden betreft, zullen de bevoegde diensten en werkgroepen uitgenodigd worden advies te verstrekken over een eventuele voorlichting van het publiek.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 5
van 16 december 1985
van de heer J. VALKENIERS

Ruiters op de openbare weg — Naleving veiligheidsvoorschriften en maatregelen tegen schade aan gewassen

Vele gemeenten hebben moeilijkheden met ruiters die zich niet storen aan veiligheidsvoorschriften. Sommigen gebruiken voetwegen als snelheidspisten zonder enig begrip voor de gebruikers ervan, hoofdzakelijk voetgangers en dan nog meestal jeugdigen.

Zeer regelmatig zijn er klachten bij plaatselijke besturen waarbij de ruiters door bezaaide of beplante landerijen trekken zonder enig begrip voor de teelten. Vele landbouwers uiten dan ook — terecht — hun ongenoegen. Meestal is het onmogelijk, zelfs voor politiemensen, om de betrokken ruiter tot staan te brengen en nog minder om deze te identificeren. Een algemene reglementering lijkt zich op te dringen, waarbij de ruiters een verplichte omloop wordt opgelegd en hen tevens het dragen van een goed zichtbaar kenteken wordt verplicht gemaakt.

Wanneer de gemeenten nu een aanvullend verkeersreglement wensen te nemen, zou de toezichhoudende overheid kunnen voorhouden dat het verbod voor ruiters op alle straten, behalve deze opgenomen in het speciale circuit, in strijd zou zijn met de aard van de bestemming van openbare weg. Alle straten zouden dus nominatim moeten vermeld worden met daarenboven verkeersplaten (C 13-15). Dit zou niet enkel budgettair onmogelijk zijn voor het plaatselijke bestuur maar daarenboven een overdreven **profielatie** van signalisatie veroorzaken, die daarenboven natuur- en verkeersstorend zou werken.

Kan de Minister geen tips geven of meent hij dat het wetgevend dient opgelost te worden?

Antwoord

De door het geachte lid aangebrachte problematiek situeert zich op twee duidelijk te onderscheiden terreinen.

Enerzijds is er het probleem van ruiters die gebruik maken van de openbare weg, anderzijds het probleem van ruiters die schade toebrengen aan **privé-eigendom** wanneer zij daar zonder enige toestemming doorheen rijden.

Bovendien stelt het geachte lid de vraag hoe in beide gevallen kan worden geverbaliseerd.

Het gebruik van de openbare weg wordt geregeld door de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer. Artikel 1 van de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer bepaalt o.m. dat de Koning de algemene reglementen vaststelt betreffende de politie over het verkeer op de wegen van voetgangers en van middelen van vervoer te land en van dieren. Zo heeft het **KB** van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer bepalingen uitgevaardigd die o.m. specifiek de rijdieren en hun bestuurders betreffen.

Op grond van artikel 2 van de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer kunnen de gemeenteraden aanvullende reglementen vaststellen betreffende de op het grondgebied van hun gemeente gelegen openbare wegen.

Die aanvullende reglementen dienen steeds ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de Minister tot wiens bevoegdheid het wegverkeer behoort. Het betreft hier een specifiek toezicht in een nationale materie.

Bovendien stelt artikel 10 van dezelfde gecoördineerde wetten dat de gemeenteraad zich niet kan beroepen op het decreet van 16 en 24 augustus 1790 op de rechterlijke organisatie om blijvende of periodieke toestanden m.b.t. de politie over het wegverkeer te regelen.

De vraag of de toezichhoudende overheid een aanvullend verkeersreglement dat het gedrag van ruiters op de openbare weg zou reglementeren zou goedkeuren dan wel van mening zou zijn dat een dergelijk reglement in strijd is met de aard van de bestemming van de openbare weg, dient dan ook te worden gesteld aan de bevoegde nationale Minister.

Of ter zake ook wetgevend moet worden opgetreden is een vraag die m.i. eveneens tot de appreciatiebe-

voegdheid behoort van de bevoegde nationale Minister. Het geachte lid kan trouwens zelf een initiatief nemen door het voorleggen van een wetsvoorstel bij de Senaat.

Wat betreft de moeilijkheden die de gemeentepolitie ondervindt bij het vaststellen of voorkomen van de overtreding omschreven bij artikel 556, 7° van het Strafwetboek en de door het geachte lid voorgestelde oplossing meen ik nogmaals te mogen verwijzen naar de mogelijkheid een aanvullend verkeersreglement te nemen.

Vraag nr. 6
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Rijksweg nr. 60 te Hamme — Aanbrengen van reclamepanelen

„ Artikel 27.5, 1° van de wet betreffende de politie over het wegverkeer — Beperking van langdurig parkeren ” zegt ondermeer :

„ Het is verboden op de openbare weg langer dan vierentwintig uren na elkaar te laten parkeren:
1° motorvoertuigen, die niet meer kunnen rijden, aanhangwagens en reclamevoertuigen.”

De inbreuken op dit artikel langs de Rijksweg nr. 60 te Hamme zijn legio. Er is zeker geen sprake van dat de langs deze weg opgestelde reclamevoertuigen dagelijks afgevoerd worden teneinde niet in overtreding te komen met het hogervermeld artikel 27.5.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Volgens welke uitzonderingsbepalingen mogen langs de Rijksweg nr. 60 reclamevoertuigen, met reclameleuzen, beschilderde autowrakken en aanhangwagens, maandenlang blijven staan?
2. Bestaat er enige vorm van controle op de naleving van artikel 27.5 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer? Op welke manier wordt deze controle uitgeoefend?

Antwoord

1. Ik heb de eer U mede te delen dat de eerste vraag van het geacht lid de interpretatie van de wetgeving inzake de politie van het wegverkeer betreft, hetgeen behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Verkeerswezen.
2. Het langer dan 24 uur na elkaar parkeren van reclamevoertuigen op de openbare weg maakt een inbreuk uit op artikel 27.5, 1° van het koninklijk besluit dd. 1 december 1975 houdende het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.

Het toezicht op de naleving van deze bepaling behoort tot de taak van de in artikel 3 van dit koninklijk besluit aangeduide personen, waaronder het personeel van politie en rijkswacht, die ter zake verbaliserend kunnen optreden.

Vraag nr. 8
van 16 december 1985
van de heer H. COVELIERS

Gemeentelijke belastingen — Beroepsprocedure en toepassing art. 65 van de Provinciewet

Tegen een door het Gemeentebestuur ingevoerd belastingreglement (verhaalbelasting, belasting op krotwoningen e.d.) kan de belastingplichtige in beroep gaan bij het Schepencollege.

Na het inwilligen van zulk bezwaar moet de beslissing van het Schepencollege voorgelegd worden aan de toezichthoudende overheid, zijnde de bestendige deputatie.

Ondertussen mag deze belasting niet terugbetaald worden. In de praktijk blijkt dat de bestendige deputatie deze dossiers, in de Provincie Antwerpen zijn er honderden, niet of verschillende jaren later behandelt.

Door die jaarlijkse hernieuwde aanslagen en bezwaren ontstaat zodoende een toestand van rechtsonzekerheid, zowel bij de belastinginners, als bij de belastingbetalers.

Nu is de Provincieraad bevoegd voor alle zaken van provinciaal belang volgens art. 65 van de Provinciewet.

Kan een Provincieraadslid de bestendige deputatie interpellieren over de werkwijze of het afhandelen van de procedure i.v.m. deze belastingkwestie, of behoort dit niet tot de bevoegdheden van een Provincieraadslid?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Bezwaren inzake directe gemeentebelastingen moeten ingediend worden bij de bestendige deputatie en niet bij het college van burgemeester en schepenen.

Indien de bezwaren het principe, het bedrag of de rechtmatigheid van de belasting betreffen dan moeten zij binnen drie maanden na ontvangst van het aanslagbiljet ingediend worden om ontvankelijk te zijn. Deze termijn wordt echter verlengd indien zij slechts materiële vergissingen of rekenfouten betreffen en dit tot op het ogenblik dat de rekening van het dienstjaar waarop de betwiste belasting betrekking heeft, is goedgekeurd.

Tegen de uitspraak van de bestendige deputatie is beroep mogelijk bij het Hof van Cassatie, in te dienen binnen één maand na de uitspraak van de bestendige deputatie, op straffe van onontvankelijkheid.

Bij het behandelen van deze bezwaren treedt de bestendige deputatie op als administratief rechtscollege en niet in haar hoedanigheid van toezienende overheid als orgaan van de uitvoerende macht noch in haar hoedanigheid van orgaan van het dagelijks bestuur van de provincie.

Gelet op het principe van de scheiding der machten, dat evenzeer geldt op het niveau van de provincies, herinner ik het geachte lid eraan dat de provincieraad, noch één van haar leden, kan tussenkomen in de handelingen van de bestendige deputatie, wanneer zij optreedt als rechtsprekend lichaam.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

vraag nr. 1
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Wachtbekken op de Dijle — Infrastructuurwerken en landschapsecologisch onderzoek door de UIA

Om wateroverlast in Leuven te voorkomen is een wachtbekken van 200 ha gepland op de Dijle.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd bij het opstellen van de plannen van dit wachtbekken met een capaciteit van 3 miljoen kubieke water rekening gehouden met de kwaliteit van het water dat erin terecht komt?
2. Werd het landschapsecologisch onderzoek van de Universitaire Instelling Antwerpen ondertussen aanvaard, en dus als voltooid beschouwd? Zijn de conclusies van dit onderzoek openbaar gemaakt?
3. Uw diensten zouden een breed overleg georganiseerd hebben in het raam van een Bijzonder Waterbeheersingsprogramma. Welke personen en organisaties namen deel aan dit breed overleg en welke resultaten werden door dit overleg geboekt?
4. Bij een wachtbekken horen ook een reeks begeleidende constructies zoals een zandbak waar de stoffen worden opgevangen die anders zouden bezinken. Deze zandbak moet op tijd en stond gereinigd worden en daarvoor is er een toegangsweg nodig. Werd onderzocht welke kwaliteit de bezonken stoffen zullen hebben? Welke resultaten kwamen uit dit onderzoek naar voren? Wat gebeurt er met het slib dat bij reiniging uitgescheept wordt?
5. Werd er aandacht geschonken aan de noodzakelijke toegangsweg naar de bezinkingsbak? Zal er gebruik kunnen gemaakt worden van een bestaande weg of moet er een nieuwe weg worden aangelegd?

Antwoord

1. Ik deel het geachte lid mede dat ten allen tijde, dus onafhankelijk van het gekozen waterbeheersingsscenario, een oplossing dient te worden gegeven aan de kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater van de Dijle en haar bijlopen.
2. De landschapsecologische studie die door de Universitaire Instelling Antwerpen in opdracht van het Vlaamse Gewest wordt uitgevoerd, is momen-

teel nog niet beëindigd en dus ook niet aanvaard.

3. Het is juist dat door de Dienst Landbouw samen met een ambtenarenwerkgroep het bijzonder waterbeheersingsplan van de Dijlevallei werd opgesteld. Alle diensten betrokken bij de waterbeheersingsproblematiek van de Dijlevallei hebben zitting gehad in de voornoemde werkgroep. Het bijzonderste resultaat van dit gestructureerd overleg bestaat uit een viertal „haalbare” waterbeheersingsscenario's.
4. Ik deel de bezorgdheid van het geachte lid dat speciale aandacht dient te worden besteed aan het erosie- en sedimentatieprobleem.
5. Door de installatie van zand- en slibvangers op de Dijle en bijrivieren en door eventueel lokale aanpassingswerken uit te voeren aan het lengteprofiel van bepaalde waterloopvakken zal de mechanische verontreiniging grotendeels gelokaliseerd kunnen worden. Doelgericht onderzoek met betrekking tot het sedimentatiegedrag in hoogwaterperiodes, de slibkwaliteit, het aantal, de inplanting, de ontsluiting en de vorm van de zand- en slibvanginstallaties, wordt momenteel door de bevoegde administratie voorbereid.

Vraag nr. 6
van 6 januari 1986
van de heer J. GABRIELS

Dienst Waters en Bossen — Uitbouw personeelskader

Ik ontvang steeds meer klachten dat dienst Waters en Bossen werkelijk onderbemand zou zijn.

Zo zou het voorkomen dat één boswachter moet instaan voor het toezicht op 2.000 ha bos of natuurreservaat, zodat de noodzakelijke beheerswerken niet kunnen uitgevoerd worden.

Kan de geachte Minister mij meedelen of het personeelskader van de dienst Waters en Bossen zal uitgebouwd worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

1. Ik deel het geachte lid mede dat het personeelskader en alles wat het personeel betreft, niet behoren tot mijn bevoegdheid, maar ressorteren onder de bevoegdheid van de Voorzitter van de Executieve.
2. Verder wens ik het geachte lid mede te delen dat de Dienst van Waters en Bossen niet meer bestaat. Deze werd opgenomen in de Dienst voor Bos- en Groenbeheer.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 3
van 16 december 1985
van de heer J. VALKENIERS

Tweetalige affiches Europolia Spanje 1985 — Maatregelen

De affiches van Europolia Spanje 1985, bv. voor de tentoonstellingen Dali en Picasso te Charleroi zijn mijns inziens duidelijk in tegenspraak met de vigerende wetten op het taalgebruik, vermits niet per taalgebied ééntalige affiches werden gebruikt.

Viertalige affiches waren hier meer opportuun, tweetalige zijn echter onaanvaardbaar.

Graag vernam ik het standpunt van de Minister, en welke maatregelen hij denkt te nemen om zulks in het vervolg uit te sluiten.

Antwoord

Als privaatrechtelijke vereniging zonder winstoogmerk, is Europolia te kwalificeren als een particulier, op wie de bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken niet toepasselijk zijn.

Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van het geachte lid, heb ik geen bezwaar genoemde vereniging uit te nodigen, in de mate van het mogelijke de drie, in ons land, erkende talen aan te wenden met het oog op een ruimere verspreiding van hun activiteiten.

Vraag nr. 4
van 16 december 1985
van de heer A. LARIDON

Promotie plastische kunsten — Stand van zaken

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke organismen, verenigingen, stichtingen of musea voor hun activiteiten i.v.m. de plastische kunsten subsidies ontvingen of zullen ontvangen waarvan het bedrag de 250.000 fr. overtreft en dit voor de jaren 1984 en 1985?
2. Welke kunstenaars in aanmerking kwamen voor een aankoop van minstens 200.000 fr. en welke in dit geval de juiste aankoopbedragen waren?
3. Hoeveel jaren het geleden is dat aankopen door de Staat gedaan ter aanmoediging en promotie van de plastische kunsten, nog publiek werden tentoongesteld? In de veronderstelling dat dit teruggaat tot verder dan 5 jaar, hoe rechtvaardigt de Minister dan dat dit niet is gebeurd?
4. Hoe werden, over de drie laatste jaren, de kredieten, bestemd voor aankoop van belangrijke kunstwerken geventileerd :

- over welke aankopen gaat het;
- over welke bedragen gaat het;
- aan welke kunstenaars?

5. Heeft er — wat de bovenstaande aankopen betreft — een consultatie plaatsgegrepen van één of andere aankoopcommissie? Indien ja, welke commissie of commissies?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. 1984:

Kunst in Huis v.z.w.	5.000.000 F.
Cultureel Centrum Hasselt	750.000 F.
Provinciale Dienst Cultuur - Limburg	330.000 F.

1985:

Kunst in Huis v.z.w.	5.500.000 F.
Gemeentebestuur Boechout	300.000 F.
Provinciale Dienst Cultuur - Limburg	330.000 F.
Vrienden van de Musea - Kortrijk	550.000 F.
Provinciaal Museum voor Moderne Kunst - Oostende	750.000 F.
Vrienden van het Rubenshuis - Antwerpen	1.000.000 F.
Stadsbestuur - Brugge	6.330.000 F.
Middelheimpromotors - Antwerpen	4.416.000 F.

2. In 1984 en 1985 werd voor minstens 200.000 F. gekocht bij de volgende kunstenaars. Om diverse redenen is het niet gebruikelijk de individuele prijzen betaald aan levende kunstenaars openbaar te maken. Het geachte lid krijgt uiteraard de afzonderlijke prijzen toegestuurd.

In 1984 werd aldus werk gekocht van Jean Bilquin, Lea Decaestecker, Dionyse, Rik Poot, Pjeroo Roobjee, Albert Rubens en Herman Van Nazareth. Voor het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen werd een werk van Bert De Leeuw verworven. Voor dit Museum werd een werk van Gustave Van de Woestijne gekocht voor 5 miljoen frank en een dubbelwerk van Henri Evenepoel voor 238.500 F.

In 1985 werd gekocht bij Willy Bosschem, Rosita De Clercq, Gisleen Heirbaut, Pol Mara (2 werken), Rudolf Meerbergen (2 werken), Roland Monteyne, Pol Spilliaert, Paul Van Rafelgem en Raf Verjans. Voor het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen werd aldus ook werk van Walter Leblanc en Hugo Heirman verworven. Andere aanwinsten voor minstens 200.000 F. in dit Museum : René Magritte voor 13.310.000 F. en L. Van Engelen voor 300.000 F.

3. Reeds dertig jaar worden de aanwinsten aan het publiek getoond. Vanaf de aanwinsten 1968- 1969 worden ze tweejaarlijks getoond. Een volledig geïllustreerde catalogus, in feite de geïllustreerde inventaris, vergezelt de tentoonstelling.

De voorgaande 4 tentoonstellingen van de kunstwerken verworven door de Staat/Vlaamse Gemeenschap hadden plaats :

- 76-77 Paleis voor Schone Kunsten (Brussel)
 - 78-79 Provinciaal Museum (Hasselt)
 - 80-81 St. Pietersabdij (Gent)
 - 82-83 St. Pietersabdij (Gent)
4. Het betreft hier art. 74.80.02 S 46 — Aankoop van kunstwerken, restauratie, controle en inlijsting van kunstwerken opgenomen in de inventaris.

In 1985 was er 17,8 miljoen frank ingeschreven waarvan er 8,8 milj. Fr. bestemd voor het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen, 0,2 milj. Fr. voor het Kasteel van Gaasbeek en 8,8 milj. Fr. voor de aankoop van kunstwerken.

De aankopen die verricht werden gingen over het aanschaffen van een kleine litho van een paar duizend frank tot het verwerven van duurere werken van gerenommeerde kunstenaars.

In principe werd geen enkele kunstenaar uitgesloten.

Alle aanvragen werden door de Vlaamse Commissie voor Beeldende Kunst onderzocht.

5. Deze Vlaamse Commissie voor Beeldende Kunst, opgericht bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 1 juli 1982 heeft tot doel de Gemeenschapsminister van Cultuur te adviseren omtrent de aankoop van werk van Belgische en buitenlandse kunstenaars (Art. 1, § 1).

Vraag nr. 6
van 16 december 1985
van de heer P. BREYNE

Provinciale Commissies voor Monumenten en Landschappen — Samenstelling en criteria

In het Staatsblad van 10 december 1985 verscheen het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 20 november 1985 houdende samenstelling van de Provinciale Commissies voor Monumenten en Landschappen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke criteria hebben voorgelegen bij de aanduiding van de leden van deze Provinciale Commissies. Meer bepaald stelt zich o.m. de vraag of een redelijke geografische spreiding binnen iedere provincie al dan niet mede een criterium geweest is bij de samenstelling van deze commissies.

Het antwoord van de geachte Minister zal wellicht enige klaarheid kunnen brengen omtrent de vraag waarom in West-Vlaanderen de arrondissementen Ieper - Veurne en Diksmuide, nagenoeg de ganse westerhelft van de Provincie, geen enkele vertegenwoordiger hebben in de provinciale commissie.

Antwoord

Luidens artikel 3 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, bestaat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uit een centrale commissie en provinciale commissies.

De samenstelling van deze provinciale commissies wordt geregeld door het koninklijk besluit van 16 november 1976.

Dit besluit bepaalt dat de leden ervan voor vier jaar worden benoemd.

In dit besluit komen geen bepalingen nopens een geografische spreiding van de leden voor.

Aangezien de monumentenzorg, luidens artikel 4, 4° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, een culturele aangelegenheid betreft, als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet, dient de samenstelling van deze commissies evenwel rekening te houden met de dwingende bepalingen van de Cultuurpactwet van 16 juli 1973.

Voor zover mij bekend, heeft mijn geachte voorganger, m.b.t. het door het geachte lid bedoelde benoemingsbesluit van 30 november 1985, aan deze wettelijke verplichtingen voldaan.

Vraag nr. 7
van 23 december 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Socio-culturele verenigingen voor vormingswerk voor volwassenen — Subsidiëring, structuren en personeelsbestand

Het Bestuur voor Volksontwikkeling erkent, in toepassing van het decreet op het socio-cultureel vormingswerk voor volwassenen, vijf fondsen, te weten Davidsfonds, Vermeylenfonds, Masereelfonds, Willemsfonds en Vlaams-nationaal Strijd- en Kultuurfonds.

Mits naleving van de decretale verplichtingen kunnen deze fondsen gesubsidiëerd worden voor hun werking en personeel.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk bedrag aan subsidies ontving elk van deze fondsen over de jaren 1983 en 1984?
2. Hoeveel provinciale streekgeledingen en lokale afdelingen overkoepelt elk fonds?
3. Hoeveel gesubsidiëerde personeelsleden zijn in vast dienstverband tewerkgesteld, per fonds :
 - a. op nationaal vlak;
 - b. op provinciaal vlak.

Antwoord

Het Davidsfonds, het Willemsfonds, het A. Vermeylenfonds en het F. Masereelfonds zijn erkend op basis van het Decreet van 4 juli 1975.

Het in de vraag vermelde Vlaams-nationaal Strijd- en Kultuurfonds is niet erkend.

De volgende tabel omvat het antwoord op de drie concrete vragen van het geachte lid.

		Afdelingen aanvaard		Subsidie		Gesubsidieerd vast personeel	
		1983	1984	1983	1984	1983	1984
Davidsfonds	landelijk	480	383	6.404.572	6.862.456	8	8
	Antwerpen	88	71	604.124	648.184	1,5	1,5
	Brabant	86	61	479.906	515.259		
	Brussel	27	20	439.181	493.807		
	Limburg	41	32	477.230	515.259		
	Oost-Vlaanderen	99	86	697.336	737.867	1,5	1,5
	West-Vlaanderen	139	113	496.462	533.805		
				9.598.811	10.306.637	15	15
Willemsfonds	Landelijk	99	104	2.571.490	2.887.907	3	3
	Antwerpen-Limburg	24	26	116.811	184.715		
	Brabant	23	23	448.152	463.968	1	
	Oost-Vlaanderen	28	31	306.837	308.309	1/2	1/2
	West-Vlaanderen	24	24	319.611	160.175	1/2	
				3.762.901	4.005.074	5	4,5
A. Vermeylefonds	Landelijk	90	94	2.115.380	2.387.037	2	2
	West-Vlaanderen	26	26	50.000	50.000	-	
				2.165.380	2.437.037	2	2
F. Masereelfonds	Landelijk	96	97	2.902.490	2.965.621	3	3
	Antwerpen-Limburg	24	23	116.982	420.117		
	Brabant	24	26	494.364	518.960	1	
	Oost-Vlaanderen	26	26	432.622	473.325	1	1
	West-Vlaanderen	22	22	491.500	485.641	1	
				4.437.95s	4.863.664	6	

Vraag nr. 8
van 6 januari 1986
van de heer H. SUYKERBUYK

Vaste boekenprijs — Standpunt

Ik verneem dat op 20 december de Europese Ministers van Cultuur vergaderden en dat o.m. het probleem van de vaste boekenprijs werd besproken. Uit berichten blijkt dat van een gezamenlijke Europese aanpak geen sprake zou zijn.

Gelet op het standpunt van uw voorganger, de heer K. Poma, die herhaaldelijk bevestigde van de boekenprijs een prioriteit te maken, verzoek ik u mede te delen welke houding door u op de genoemde vergadering werd aangenomen.

Minstens vernam ik graag of u, hetzij binnen de Vlaamse Gemeenschap, hetzij via de Taalunie, tot een oplossing van dit probleem wil komen en via welke weg.

Antwoord

Ik heb de eer, het geachte lid te bevestigen dat tijdens de bijeenkomst op 20 december 1985 van de Europe-

se Ministers van Cultuur, het probleem van de vaste boekenprijs werd besproken.

Ter zake kan ik U mededelen dat het voorstel van de Europese Commissie om de bestaande reglementeringen inzake boekenprijzen te harmoniseren, door de Vergadering niet werd weerhouden.

Wel werd een voorstel van de Commissie aanvaard voor de lancering van een „Europese Ruimte voor het boek”.

In een eerste fase zal de Commissie een overlegcomité oprichten dat zich zal inlaten met problemen inzake creatie, uitgave, distributie en conservatie.

In een verder stadium zal de Commissie gedetailleerde voorstellen formuleren om vertalingen te promoten o.m. om werken in „kleinere” talen een grotere verspreiding te geven binnen de Gemeenschap.

T.O.V. deze aangelegenheden heb ik me niet uitgesproken in termen van een definitief standpunt, gezien ik van oordeel ben dat deze materies voorafgaandelijk het voorwerp dienen uit te maken van overleg in het kader van de Taalunie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

**Vraag nr. 1
van 16 december 1985
van de heer J. VALKENIERS**

Overdruk waterleiding — Plaatsing drukregelaar door maatschappij

Er is me een geval bekend van een abonnee van de waterleidingsmaatschappij, die zich op het laagste punt van het plaatselijk venorgingsnet bevindt, die af en toe last heeft van gesprongen leidingen achter de teller van de maatschappij, wat aan betrokkene schade toebrengt. Dit is te wijten aan overdruk, die 's nachts kan oplopen tot $\pm 9,5$ bar.

Wanneer die abonnee hiervan melding maakt aan de maatschappij, krijgt hij als antwoord dat hij een drukregelaar op zijn binneninstallatie dient te plaatsen.

Is dit de normale gang van zaken? Is een drukregelaar geen installatie, die moet geplaatst worden vóór de teller, gezien de maatschappij duidelijk op de hoogte is van de toestand?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag- nr. 2
van 16 december 1985
van de heer L. VANHORENBEEK**

Verontreiniging van de Demer — Maatregelen

Uit verschillende middens — o.m. te Aarschot — neemt de vraag toe om de zogeheten verontreiniging van de Demer in te dijken.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de beleidsvisie ten overstaan van de sterk verontreinigde bijrivieren van de Demer?
2. Hoe kan de huidige vervuiling omschreven worden : worden er geregeld stalen van dit Demerwater genomen, op verschillende tijdstippen en door wie en wanneer wordt er alarm geslagen?

3. Werd er een onderzoek verricht naar de identiteit van de vervuilers en welke maatregelen werden er in voorkomend geval aan de mogelijke betrokkenen opgelegd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 3
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL**

De Technische Maascommissie — Resultaten grensoverschrijdend overleg

In oktober 1983 werd de Technische Maascommissie in het leven geroepen, waarin België en Nederland overleg voeren over de verontreiniging van het Maaswater. Deze commissie heeft daartoe drie werkgroepen geïnstalleerd, nl. een werkgroep scheepvaart en grenscorrecties, een werkgroep waterkwantiteit en een werkgroep waterkwaliteit.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke resultaten heeft het overleg binnen de Technische Maascommissie reeds opgeleverd?
2. Hoe dikwijls hebben de drie werkgroepen reeds vergaderd? Welke resultaten hebben deze vergaderingen tot nu toe opgeleverd?
3. Welke inspanningen werden door het Vlaamse Gewest reeds gedaan om het Maaswater te zuiveren? Welke bestedingen werden hiervoor reeds aangewend?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 6
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL**

Lozing van afvalwater in de Westerschelde — Grensoverschrijdend overleg inzake waterkwaliteit

Via de smeerpijp Tessenderlo-Antwerpen zouden binnenkort de chemische lozingen in de Westerschelde sterk toenemen. Het grootste gedeelte van het chemisch afval dat straks via de nieuwe pijp in de Westerschelde terecht komt, is afkomstig van Tessenderlo Chemie in Tessenderlo en Ham. Deze producent van fosfaat, kunstmest en organische chloorverbindingen loost nu in twee riviertjes, de Laak en de Winterbeek.

Door het in gebruik nemen van de nieuwe smeerpip zouden de lozingen van cadmium en van radium 226 in de Westerschelde verdubbelen en in droge perioden zelfs veracht-, respectievelijk verzesvoudigen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe zijn die extra lozingen te rijmen met de internationale waterverdragen tussen Nederland en België in verband met de waterkwaliteit van de grensrivieren?
2. Heeft u al contact opgenomen met uw Nederlandse collega? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 7
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Industrieel stort te Beerse — Naleving afvaldecreet en exploitatievoorwaarden

Tegen het advies van OVAM in gaf de Minister op 12 januari 1984 aan de uitbater van het stort Stonnemar in Beerse een vergunning voor een proefperiode van twee jaar.

De milieuactivisten van BATS stellen vast dat bij de exploitatie van het industrieel stort heel wat wettelijke bepalingen worden overtreden. Verscheidene honderden vierkante meter van het stort zijn niet afgedekt met een tussendeel van 0,2 meter bodemmateriaal, alhoewel het verplicht is. Tevens wordt percolatiewater opnieuw op het stortvlak gepompt en zijn er drie stortzones tegelijk in exploitatie. De stortlagen hebben een hoogte van meer dan twee en een halve meter en langs de randen van het stortterrein staat geen 5 meter hoge afspanning en dichtgroeïend gras.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom roept de Minister zijn inspecteurs niet dringend tot de orde, zodat het afvaldecreet en de exploitatievergunning correct toegepast worden?
2. Op basis van welke overwegingen werd een voorlopige exploitatievergunning van twee jaar toegestaan?
3. Wat gebeurt er met het stort Stonnemar als er in januari 1986 geen nieuwe vergunning wordt afgegeven?
4. Werd reeds een nieuwe exploitatievergunning voor een industrieel stort aangevraagd? Zo ja, welke adviezen werden reeds ingewonnen?

5. Is de Minister van plan een nieuwe exploitatievergunning af te geven? Zo ja, voor welke duur en op welke gronden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 10
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Ronse — Maatregelen tegen lozing van industrieel afvalwater

In Ronse werd een beek die vloeit langs de Bieststraat en de Pontstraat sterk vervuild door industrieel afvalwater. Als gevolg van deze lozing einde juni stierven enkele dieren. De sporen van de lozing waren enkele dagen later nog vijf kilometer verderop zichtbaar. Een inspecteur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij kwam ter plaatse en nam een aantal stalen als bewijsmateriaal. Het parket liet het reinigen van olievaten en bezinkingstanks door de vervuilde tanks stopzetten. Volgens ooggetuigen werden daarna toch nog bovengrondse tanks, waarvan de inhoud bestond uit zware fuel, gereinigd op een ondeskundige manier.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen werden genomen als gevolg van de klachten tegen de betrokken firma?
2. Werd sedert deze lozingen nog verdere vervuiling van de getroffen beek vastgesteld?
3. Is reiniging van de vervuilde waterloop en de aanpalende grond nog mogelijk?
Werd met de reiniging reeds een aanvang genomen?
4. Heeft de betrokken firma alle nodige vergunningen voor het reinigen van olietanks en het verwerken van afvalolie?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 13
van 16 december 1985
van de heer A. DE BEUL

Asbestfabrieken — Reiniging, controle op afvoer en neutralisering van asbeststof

Fabrieken die asbest verwerken worden één of meermaals per jaar grondig gereinigd door een gespeciali-

seerd bedrijf. Het opgezogen asbeststof wordt afgevoerd om geneutraliseerd te worden.

De controle op het vervoer en de neutralisering gebeurt door de dienst Toezicht van OVAM en door de Inspectie op Hinderlijke Inrichtingen (AROL) voor de veiligheid en de hygiëneaspecten.

Deze vraag werd reeds op 5 juni 1985 (nr. 289) gesteld door de heer De Mol, maar werd buiten een voorlopig antwoord, niet beantwoord.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke manier wordt door deze diensten gecontroleerd of de afvoer en neutralisering van het asbeststof volgens de wettelijke normen gebeurt? Worden er zowel bij het verpakken van het asbestafval, het vervoer als de storting op klasse I-stortplaatsen controles uitgevoerd? Zo ja, welke?
2. Hoeveel inspecteurs worden voor deze controles ingezet?
3. Hoeveel controles werden er in 1984 en 1985 uitgevoerd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 14
van 18 december 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Containers voor afvalolie — Stand van zaken

Naar wij vernamen zouden reeds 107 gemeenten subsidies aangevraagd hebben voor het oprichten van speciale afvaloliecontainers in gemeentelijke containerparken.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke gemeenten deden deze aanvraag?
2. Op welke manier verloopt de subsidiëring van deze projecten?
3. Welke gemeenten beschikken nu reeds over speciale afvaloliecontainers?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 15
van 18 december 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Verdelging zwarte rat — Preventie en grensoverschrijdend overleg

Naar wij vernamen is de zwarte rat opnieuw gesignaleerd in de Antwerpse haven en in het noorden van Limburg.

De zwarte rat is de gevreesde verspreider van ziektekiemen waaronder varkenspest en kan schade toebrengen aan kabelwerk, isolatiemateriaal, hout, e.d.m.

De dieren zouden afkomstig zijn uit Nederland waar nog steeds grootse verdelgingsacties worden georganiseerd.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke afmeting neemt deze nieuwe zwarte rattenplaag aan?
2. Werden er reeds preventieve maatregelen getroffen? Zo ja, welke?
3. Bestaan er reeds plannen om een grensoverschrijdende bestrijdingsactie op te zetten?
4. Welke overheidsdienst zal de coördinatie van de bestrijdingsactie op zich nemen en over welke financiële middelen beschikt deze dienst?
5. Kunnen de gemeentebesturen, die op de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de bestrijding, beroep doen op hogere instanties wanneer zij de plaag niet meer op afdoende wijze kunnen bestrijden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 16
van 18 december 1985
van de heer E. DESUTTER

Wegwerpverpakking — Gebruik recycleerbare plastic

In de Verenigde Staten zou nieuwe wegwerpverpakking voor drank op de markt gebracht zijn welke niet meer in metaal vervaardigd is doch in plastic.

Belangrijk hierbij is dat daarvoor recycleerbare plastic gebruikt wordt.

Meent de Minister niet dat deze nieuwsoortige verpakking ook best in ons land zou aangemoedigd worden? Welke maatregelen overweegt hij in dat verband?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.